

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Β' ΛΟΥΚΑ)

Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ς' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ᾠχος πλ.δ'. Ἑωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.δ' Γα ρ

Ἡ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἡ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϕ

Aπο στο λε Α α γι ε Α να νι α
σβευ ε τω ε λε η μο νι θε ω
α φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Eν σοι Πα τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
τει ει κο να λα βων γαρ τον σταυ ρον η κο λυ θη
σας τω χρι στω και πρ ατ των ε ε δι δα α σκες
ρο ρα αν μεν σα ρ κο σ πα ρε ερ χε ται γαρ
με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να τξ
δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε ται
Ο σι ε Ρω μα νε το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β' Γα ρ

Α νε στη σε κ νε κρω η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρω ν τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω

σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. Νη ς

A να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη
ρου υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λους ως γε γρα πται και
δρο μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως
εν τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει
δε ε τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει
ου σω μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ
σας ε ε βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος
ο τι σω ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα
τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

T ην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον
το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε
φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον

λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι
 κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω
 τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω
 κο ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των
 δι α του το βο ω ω μεν αυ τη πρε σβευ ε τω σω Υι
 ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
 σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον
 το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
 κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
 γε ρ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
 τοις μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
 η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε

σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

T α μ υ ρ α τ η σ τ α φ η σ α ι Γ υ ν α ι κ ε σ κ ο ο μ ι
σα α σαι φω ν η σ α γ γ ε λ ι κ η σ εκ του τα φου ου η
κου ου ο ν παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ π η σ
χα ρ αν κ ο ο μ ι σα α σθε κ ρ α ξ α τε α ν υ μ ν ο υ σ α ι ο
τι α ν ε σ τ η χ ρ ι σ τ ο σ ο ο Κυ ρ ι ι ο σ ο ευ δο κ η
σ α σ ω σ α ι ω σ Θε ο σ τ ο γ ε ν ο σ τ ω ν α αν θ ρ ω π ω ν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

E πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με ν η πα
σα η η κ τ ι σ ι σ Α γ γ ε λ ω ν τ ο σ υ σ τ η μ α και αν θ ρ ω
π ω ν τ ο ο γ ε ν ο σ η γ ι α σ μ ε ν ε ν α ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε πα ρ θε ν ι κ ο ν κα αυ χ η η μα εξ
η σ Θε ο σ ε σα ρ κ ω θ η και παι δι ο ν γ ε γ ο ν ε ν ο προ
αι ω ν ω ν υ πα ρ χ ω ν Θε ε ο σ η η μ ω ν την γ α ρ σ η ν
μη τ ρ αν θ ρ ο ν ο ν ε ποι οι η σε και την σ η ν γ α σ τε ρ α π λ α τυ

τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Πα ρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μα ρ τι ας ^υ₉ χα ρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σα ρ κω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} ₂₂ A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u _q

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ ^u _q

T ω ω ω ων A α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος ^{v'} ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ^{v'} ₂₂ ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθεε ε ε ντα ^u _q τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα ^u _q και αι συν ε ε α αυ
τω ^{v'} ₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^u _q
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σαα α α ντα ^u _q

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων
εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ υ υ θρη νο λο γυ υ υ υ σαι ^υ9 αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ^υ9 θρη η νυ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ^υ9 την α να

α α στα σι ιν δε ^υ22 α πο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α τε ^υ9

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ9

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^υ22 με τα μυ ρων ελ θυ υ υ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ9 ε νη

χυ υ υ ντο Α γγε ε ε λυ ^υ22 προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νυ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ9 ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τυ μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νθ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α ^υ₂₂ συν τοις Σε ε ρα α φιμ ^υ₂₂ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^υ₉

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^υ₂₂ και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
 σσ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ς ι ι α A
 λλη λϑ ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ς ι ι α A
 λλη λϑ ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν
 Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς
 εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον·
 Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος πλ. Νη ς

Εκ νεοτητος μου ο εχθρος με πει
ραζειταις ηδοναις φλεγει με εγω δε πεποιθως εν
σοι Κυριε τροπυμαι του τον

Οιμισουντες Σιων γενηθη η τωσανδη
πριν εκσπαση η ναιως χορτος συγκοψει γαρ Χριστος
αυχεενας αυτων τομη βασανων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι τοζηντα παντα φως εκ
φωτοος Θεος μεγας συν Πατρι υμνου ου μεν
αυτοο και τω λογω

Ἀντίφωνον Β΄

Ηκαρδια μου τω φοβω σου σκεπεσθω
ταπεινοφρονου ου ου σαμη υψωθει ει σααπο

πε ση εκ σουου πα νοι κτιο μον ^v _{δ2}

E πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει

και κο λα σει ^v _{δ2}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ _{δ2} και νυν και α ει και εις τους αι ^χ _{δ2} ω νας των αι

ω νων α μην ^v _{δ2}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει

το θει ον ^v _{δ2}

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το

ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α

πο των εν θεν δε ^v _{δ2}

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε

ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να

ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε

φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ

φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γος

κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν ρ

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ρ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ρ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ρ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑθθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τετραραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ἦχος Δι-Θ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδε γαρ εν α νο μι αις ου νε λη φθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ θ

I δθ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σθ ς ς ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ Δ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο σρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτηρίας μαγαλι ασηται η γλωσσα μετην
δι και ο συνησθ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα να γγειλητην αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον
καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην
ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εντη ευδοκια
στην Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε
ρσ αλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης α να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον
σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{z'}

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^{z'} Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ ^Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

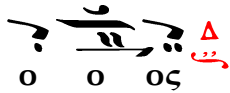
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιτων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τχ τα
α α α α φκ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἄναστασιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνά δ'.

Ῥδὴ α'. Ἄναστασιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου,

οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ἀνανίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοιξωμεν στόμα εὐφημικόν, τρανώσωμεν γλῶτταν, ἐν τῇ μνήμῃ πάντες πιστοί, τοῦ ἀρχιποιμένος Ἀνανίου, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφίω ἀχράντῳ νυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον νύμφην, Ἀνανίας ὁ εὐκλεής, Χριστοῦ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ

Θεῶ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρχαῖος γενόμενος μαθητής, τῷ νέῳ βραβεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητῆ, τῷ πάλαι διώκτη Ἀνανία, καὶ μελωδεῖς· Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ οὐρανοῦ, ἡμῖν ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, Ῥωμανὲ θεσπέσιε, τὴν σὴν, εὐφημηῆσαι ἱερὰν μνήμην ἐν ἄσμασιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ νεότητος ὄλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν παραθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ, φεγγοβόλοις λάμψεσι τὸν νοῦν, οὐρανόθεν, Ῥωμανὲ καταστραπτόμενος.

Δόξα.

Ὁραϊσμένος τῷ κάλλει τοῦ παντουργοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἀστήρ φωτολαμπής, ἀρετῶν φαιδρότητι σοφέ, ἀνεδείχθης, Ῥωμανὲ κόσμου τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ προῆλθεν ἀφράστως ὁ τοῦ Θεοῦ, Λόγος ὁ συνάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν· καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φθορᾶ, πεπτωκότα, Θεοτόκε ἀνεσώσατο.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύμασιν ἐπόμενος, τοῦ Διδασκάλου σου γέγονας, Ἀρχιερεὺς, ἀθλοφορικόν τε, ἱερεῖον Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλεων ἐντεύξεσι, θεοπειθέσι σου ἔργασαι, τὸν λυτρωτὴν, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσιν, Ἀνανία Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην σοι ἐπέδησε, τὴν τοῦ θηρὸς ὄρμην Κύριος, ἐπιφανεῖς, ἐν φωτὶ ἀρρήτῳ, ἀμαυρώσας τὸ πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νοῦς σου γέγονε σοφέ, σκῆνωμα τῆς Τριάδος, Ῥωμανὲ τῆς Ἀγίας, δεδεγμένος εὐσεβῶς, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, καὶ προχέων, ἔνθεα διδάγματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥευμάτων ἔβλυσε πηγὰς, ἡ τιμία σου γλῶσσα, κελαδοῦσα τὰ θεῖα καὶ τρανοῦσα ἐμφανῶς, τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Δόξα.

Ἴδου ἐκτρέφεις δαψιλῶς, ταῖς σοφαῖς ὀμιλίαις, καὶ τερπναῖς μελωδίαις, τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλᾶς γλυκασμοῦ, θειοτάτου, Ῥωμανὲ θεσπέσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πασῶν ὑπάρχεις στρατιῶν, ἀνωτέρα Παρθένε· τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, Ἀπόστολε σοφέ, καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου· πίων γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι' αἵματος. Ἄλλ' ὡς σύνθρονος, καὶ κληρονόμος ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, αὐτὸν ὡς φιλόανθρωπον.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, δογματίσας τῷ κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον, τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας· καὶ αἰρέσεων δεινάς, ἐρεσχηλίας καθελῶν, παρίστασαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ῥωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἱκέτευε θερμῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ σεμνή, ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὴν δυναστείαν καὶ τὸ κράτος σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλόανθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Μὴν Ὀκτώβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια', καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνανίου. (α' αἰ.)

Στίχ. Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,

Ἀνανίαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.

Λεύσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἡματι πρώτῳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, γενόμενος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Τελῶν οὖν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπώμενος πίστιν, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ ἐξωσθεὶς τῆς πόλεως, λιθοβολεῖται, καὶ οὕτω πληροῖ τὸ μαρτύριον, καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἀπαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ, ποιητοῦ τῶν κοντακίων. (~†520)

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον·

Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις Ῥωμανὸς ὑπῆρχεν ἀπὸ Συρίας, ἐκ τῆς Ἑμεσηνῶν πόλεως, Διάκονος γενόμενος τῆς ἐν Βηρυτῷ ἁγίας Ἐκκλησίας. Καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, κατέμενε ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τοῖς Κύρου, ἐν εὐλαβείᾳ διάγων καὶ διανυκτερεύων ἐν τῇ παννυχίδι τῶν Βλαχερνῶν. Ἐπετέλει οὖν ἐκεῖσε τὴν παννυχίδα, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν ἐν τοῖς Κύρου, ἔνθα καὶ τὸ χάρισμα τῆς συντάξεως τῶν Κοντακίων ἔλαβεν, ἐπιφανείσης αὐτῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κατ' ὄναρ καὶ τόμον χάρτου ἐπιδούσης καὶ κελευσάσης αὐτὸν καταφαγεῖν. Ἔδοξεν οὖν ἀνοιξαι τὸ στόμα καὶ καταπιεῖν τὸν χάρτην· ἦν δὲ ἡ Ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων· καὶ εὐθέως ἔξυπνος γενόμενος, ἀναβὰς ἐν τῷ ἄμβωνι, ἤρξατο φάλλειν· Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. Καὶ ποιήσας καὶ τῶν λοιπῶν Ἐορτῶν τὰ Κοντάκια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἐπισήμων Ἀγίων, ὡς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων Κοντακίων ὑπὲρ τὰ χίλια, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς μονῆς Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λς' (36) ἁγίων μοναχῶν, τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ ἐνορίᾳ Σεβαστουπόλεως. (†780)

Στίχ. Τμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα,

Χορῶ σὺν ἠήθη τῶν μοναστομαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, καθεζόμενοι ἐν Μοναστηρίῳ λεγομένῳ Ζώβη, πλησίον Σεβαστουπόλεως. Ἐκστρατεύσας δὲ Ἀλεῖμ ὁ Ἀμηρᾶς τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, ἐκράτησε τοὺς Ἅγίους· οἱ δὲ ὅσοι Πατέρες ἀντέστησαν αὐτῷ, κραταιούμενοι τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· καὶ στὰς ἐν μέσῳ Μιχαὴλ ὁ ὀσιώτατος Ἡγούμενος καὶ κατηγήσας, ὠδήγησε πάντας πρὸς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον· καὶ πρῶτοι τοὺς αὐχένας κλίναντες, ἀπετμήθησαν, εἶθ' οὕτως ὁ πανόσιος Μιχαὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἔξ ὀσιομαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐξ συμμονασταὶ τοὺς ἑαυτῶν μανδύας,

Ἄθλοις ἐρυθραίνουσι τοῖς διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δομνίνου. (~†290)

Στίχ. Δεινὴν Δομνίνος συντριβὴν σκελῶν φέρων,

Ὑποσκελισμοὺς τοῦ Σατᾶν καταισχύνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Θεσσαλονίκης· τοῦ δὲ Μαξιμιανοῦ βασιλείᾳ κτίζοντος ἐν Θεσσαλονίκη, ὡς χριστιανὸς ἐκρατήθη, καὶ τῷ βήματι παρέστη αὐτοῦ, ὃς καὶ μετ' ὀργῆς εἶπε πρὸς αὐτόν· Διὰ τί, ἐμοῦ προκαθημένου τῇ πόλει,

τολμᾶς Θεὸν ἕτερον ὁμολογεῖν; ἀλλὰ θῦσον τοῖς θεοῖς, εἰ βούλει ζῆν. Τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκέλευσε καταξάινεσθαι τούτου τὸ σῶμα. Ὡς δὲ ἑώρα ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καταμωκῶμενόν τε καὶ γελῶμενον, ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως ἀπενεχθέντα, συντριβῆναι τὰ σκέλη· καὶ τοὺς πόδας ἀποκοπεῖς ὁ ἅγιος Μάρτυς, ἑπτὰ ἡμέρας διεκαρτέρει ζῶν, μὴ μεταλαβῶν τροφῆς· καὶ τῷ Θεῷ οὕτως εὐχαριστῶν, παρέδωκεν αὐτῷ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Σκέπη σου, Ἄγνη, πιστοὺς ἅπαντας σκέπεις,

Σκέπη πέλεις γάρ, καὶ κόσμου σωτηρία.

Ἐνὶ πρώτῃ Μαφόριον Ἄγνης ὑμνηπόλους σκέπουσα.

Ὁ ὄσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης, ὁ ἠδύμολπος, ὁ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ μεγίστης Λαύρας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ Μητρὶ καὶ νῦν τοῦ Θεοῦ φάλλεις ἄνω,

Σὺν τοῖς ἀῦλοις, ὦ Ἰωάννη μάκαρ.

Ὁ ὄσιος Γρηγόριος ὁ Δομέστικος, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ τοῦ Ἄθῳ ἀσκήσας καὶ ἐν χρυσοῦν νόμισμα παρὰ τῆς Θεοτόκου λαβῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1405)

Στίχ. Οὐ λαμβάνεις νόμισμα νῦν ἐν τοῖς ἄνω,

Ἦ Γρηγόριε· ἀλλὰ δόξαν Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ρεμιγίου, ἐπισκόπου Ῥένς, φωτιστοῦ τῶν Φράγκων. (†533)

Στίχ. Σοφῶς ποιμάνας, Ῥεμίγιε, τοὺς Φράγκους,

Νῦν ἱεράρχαις καὶ ἀποστόλοις κάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Βάβωνος (Bavo), τοῦ ἐν Γάνδῃ τοῦ Βελγίου. (†659)

Στίχ. Ἐν Γάνδῃ Μπάβων ἀσκητικῶς βιώσας,

Ἐν Παραδείσῳ εὐφραίνεται δικαίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ στυλίτου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀναλήψεως Βισέρας ἐν Νόβγκοροντ. (†1461)

Στίχ. Ἐγένετό σοι ὄντως ὁ στύλος κλίμαξ,

Σάββα, ἀναφέρων σε πρὸς τὸν Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου (Χοῖδᾶ), ἐπισκόπου Κεφαλληνίας. (†1683)

Στίχ. Τῆς ποιμένης σου, ἱεράρχα, μὴ ἐπιλανθάνου,

Ἦν ἀγαθοποιΐαις καὶ θαύμασι περιεποιήσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τοῦ ὑπερφυοῦς ὀράματος τοῦ ὀσίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, λαβόντος χώραν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σορῶ ἐν Βλαχέρναις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τῆς Θεομητορικῆς Σκέπης ἐπὶ τὴν Βασιλίδᾳ τῶν πόλεων καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς πιστοὺς. (474) Ἡ δὲ ἑορτὴ αὕτη, μετὰ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι πιστοποιηθεῖσαν ψηλαφητῶς ὑπερφυῆ καὶ ἄμαχον προστασίαν τῆς Παντανάσσης ἐπὶ τὸ εὐσεβὲς Ἔθνος ἡμῶν κατὰ τὸ 1940, μετετέθη εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπετείου ἐκείνης, ἦτοι

τὴν 28ην Ὀκτωβρίου.

Στίχ. Ἐώρακε Παρθένε τὴν σὴν ἐφ' ἡμᾶς προστασίαν
Σαλδὸς ἀμελεῖς σαλεύων καὶ σωφρονίζων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπιλεγομένης Παναγίας Φωβηνῆς, Κουκουζελίσσης καὶ Τριχερούσης.

Στίχ. Στέφος τηλαυγὲς χαρίτων πολυπλόκων,
Τῇ Λαύρα ὤφθη Παρθένε ἡ εἰκὼν σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπιλεγομένης Γοργοῦπηκού, τῆς καὶ τεθησαυρισμένης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου, Ἁγίου Ὁρους Ἄθω.

Στίχ. Γοργῶς τῆς φωνῆς εἰσακούειν Παρθένε,
Ἡμῶν μὴ ἐλλείπης τῶν σοὶ ἀφορώντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ὁδηγητρίας, τῆς παραδόξως ἐκ τῆς μονῆς Βατοπαιδίου πρὸς τὴν τοῦ Ξενοφῶντος ἀφιχθείσης, τῇ βουλήσει τῆς ἀχράντου Θεομήτορος.

Στίχ. Ὁδήγησον ἡμᾶς Ὁδηγήτρια πάντας,
Ὡς ἐν τῇ Μονῇ σου ἡγετικῶς ἐπορεύθης.

Θηΐη ἰρή, ὅπα θεοκύμονος,
Ἰκεν ἐκτόπως, θαρσεύσαι, ἡμέων ψυχάν.

Ἰξε πρώτη εἰκὼν, εὐαγείης Ματρὸς σείως νέκταρ ἢ ἴκταρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ πολυπληθῶν ἀγίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις τῶν πέντε ἀγίων τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἥτοι τῶν σχολαρχῶν αὐτῆς Ἀγαπίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀγιοταφίτου, Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ Παρίου, τῶν μαθητῶν αὐτῆς Κοσμᾶ ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ τῶν νεομαρτύρων Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου καὶ Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν ματα

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υ μνο λο γωσ θεο το ο κε
η ζω σα και αφ θονοσπη γη θι α σοσσυγκρο τη
σαν τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σοσ και εν τη
θει α δο ξησ τε φα νων δο ξησ α ξι ω σοσ

ὠδὴ δ'

Την α νε ξι χνι α σοσ θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ωσ σσ τσ υ ψι
στσ ο ο προ φη της Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μεισσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξησσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αντων
θε ον και τε ε το κασ αχ ρο νον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ ε'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πρ με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γρ με ε
 νος ^Μ την οι κρ με νην ^{Δι} α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα αλ λρ ς σαν ^{Πα} τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{Ββ} και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τρς αι
 ω ω να α α α ας ^ε

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῶΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^ε ^χ ^{Ββ}
 Με γα λυ νει η ψυ χη μρ τον Κυ ρι ον ^ε και
 η γαλ λι α σε το ^ε ^χ πνευ μα μρ ^Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μρ ^ε

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε

2 ^ε ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δρ λησ αυ τρ ^ε ^χ ι δρ γαρ α πο τρ νυν μα

κα ρι [†]χ υ σι με πασαι αι γε νε αι ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

³ ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ^εχ και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε ^εχ και

το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε

αν [†]χ ^Δ τοις φο β^ε με νοις αυ τον ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

⁴ ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ^ε

^εχ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη [†]χ φα ν^ες δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Χ** **B8** Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλ τ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε

νυ ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Χ** **B8** Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον 5'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει
κα ατ ς σι ι αν α να στας ε εκ τδ μνη η μα
τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα
ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν
ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης
Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν
τον Πα ρα κλη τον ε ε πη γγει ει λω Υ περ θε
ε ε Θε α αν θρω πε δο ξα τη ση η ε
γε ερ σει ει

Τοῦ Ἀποστόλου ἐκ τοῦ Μηγαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Α ρ χαι ος μα α θη τη ης Χρι στῶ γε γο νως
Α α να νι ι α τω νε ω την α να α βλε
ψιν μα θη τη συ υ βρα βε ευ εις Παυλω τω θει ω ω
δι ο ο σε συν αυ τω ε ευ φη μῶ ὅ μεν ὡς
ι ε ρα αρ χην ε εν θε ον ὡς Α πο στο ο λον
θει ει ον ὡς α λη θη η η η η Μα ρ τυ ρα
και κη ρυ κα θε ε η γο ο ρον και πρε σβευ τη
ην θε ρ μο ο τα τον πα σης της οι οι κῶ με ε
νης

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοτοκίου ὁμοῦ.

Ε ν θε ο πνε ευσ τοις α α σμα σι κα τε
τρα νω ω σας μα α καρ την τῶ Χρι στῶ ὅ α
πο ο ρ ρη τον θει αν οι κο ο νο μι ι αν και υ
μνοις ε στε ε ψας πα αν τας Ρω μα νε τῶ ὅς Α
γι ι ὅς μεθ ων φαι δρωσ α νυ υ μνη σας

την α γνην και αι Παρ θε ε νον και α λη θη η η
 η η τ ε Θε υ Μη τε ρα παν σο ο φε Πα α τε ρ
 μεθ ης η μω ων μνη μο ο νευ ε πα ρε στως τη
 η Τρι α α δι

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του
 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα αυ

τη εσται πα ασι τοις ο σι οισ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιριμων και φι λα ανθρωω πος

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε

αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαο

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει

τε αυ τον κα τα το πληθοστημε γαλω συ νησαυ τσ

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Oαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φωω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ

τον εν χορ δαιαις και ορ γα νω

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη
τι τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε
λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α
θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε
ος δι α της α να στα σε ω ως σου φι λα αν θρω
πε

Στίχ. Γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Π ρο σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω
Χρι στε την σην εκ τα φου α να στα σιν δι ης η λευ
θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε
σμων και ε δω ρη σω τω κοσ μω ως Θε ος ζω ην
αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. Ζ'. Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη των σθ εις τε λος

Tο ζωοδοχόν σου μνηη μαφρουρου ντες παρα
 νομοι^ε συντηκου στω δι ι ι α ε σφραγι ι σαν το
 του το^υ συ δε ως α θα νατος Θε ος και παν το δυ
 να α μοσ α νε εστηστρι η η με ε ρος^υ

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου^χ
 δι^α

η γη σομαι πα α αν τα τα α θαυ μα σι α σθ^υ

Πορευθεντος σου εν πυλαις Α δου Κυ ρι ε και
 ταυτας συν τρι ψα αντος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο
 α^υ τις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν
 τοις κα τω τα τοις της γης^υ αλ λα και ως σκη νην κα
 τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον^υ ε δε
 ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον
 παν το δυ να με Σω τη ρ ε λε η σον η μας^υ

Δόξα.

Ἐωθινόν ζ'.

Ἦχος Πα ρ

Πα
 λιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Η ^{Πα} ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν
 θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ^{Πα} ει ρη η νην την
 ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν
 μα α θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο
 ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους ^{Δι} δο ο ξα α αν τας
^{Πα} πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε
 ε στει ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων
 τη ης ψυ υ υ χης ^{Κε} δει ει ει ξας τας χει ει ει
 ει ει ρας και αι αι του ους πο ο ο ο δα α α ας
 σου ^{Πα} πλην α πι στου ου ουν των ε ε ε ε ε τι τη
 της τρο φη η ης με ε τα λη η η ψει ^{Κε} και
 δι δα χω ω ων α να μνη η η σει δι η νοι
 ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν ^{Πα} του συ νι ε ε
 ναι τα ας γρα α α φας ^{Δι} οισ και την πα τρι κην επ α
 γγε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με ε ε

Πα
 ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυτους δι
Δι Πα
 ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο
 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου
Δι Κε Δι Χρ
 με εν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ
Πα
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι - ς

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τωσ ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικόν. χ

A α α γι ι ος ο θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α

α α ας

Ἦχος Νη ς

A να στα ας εκ τσ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τσ α δσ ε λυ σας το κα τα κρι μα τσ

θα να τσ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τσ εχ

θρσ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σσ ε ξα πε στει λας αυ τσ ε πι ι το κη

ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη

οι κσ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ς

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ς

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ς

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον ^ν ς

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^ε ς

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ ς

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ ς

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε ς

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ν ς

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρανόθεν
ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἄλληλῃς
καὶ ἄλληλῃς

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρανόθεν
ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἄλληλῃς
καὶ ἄλληλῃς

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρανόθεν
ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἄλληλῃς
καὶ ἄλληλῃς

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

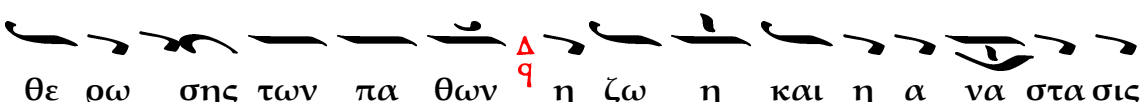
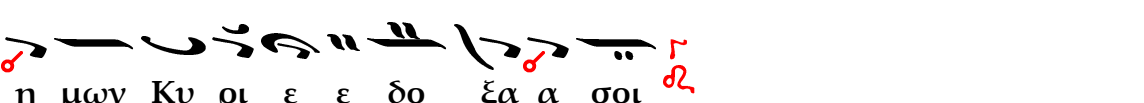
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

 Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α ς ι ς
 η μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

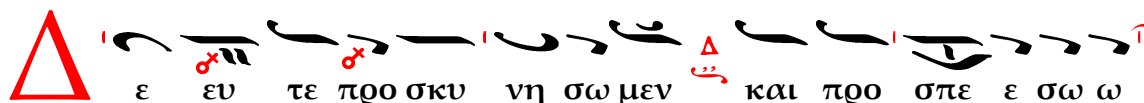

τὸ τέλος:
Κυ ρι ε δο ξασοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

 Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
 μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' α Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λε Α α γι ε Α να νι α πρε
σβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των
α φεε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Τοῦ Ὁσίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος πλ' α Γα ρ

Ε ν σοι Πα τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα

τει ει κο να λα βων γαρ τον σταυ ρον η κο λη θη
 σαστω Χρι στω και πρα των ε ε δι δα α σκες υ πε
 ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ ε πι
 με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να τξ
 δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε ται
 Ο σι ε Ρω μα νε το ο πνευ μα α σου

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τξ Κυ ρι ς
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

ρωθεν τα εν σαρκι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τξ κο ο ο σμξ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τξ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μξ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως

τα χριστον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σα και προς αυ τον α ποψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γα
 ντι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Προ στα σια των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

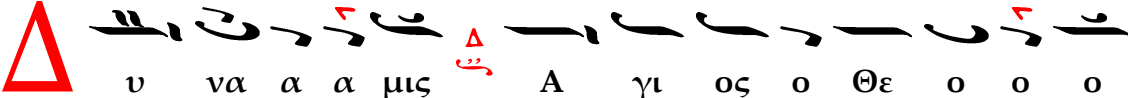
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

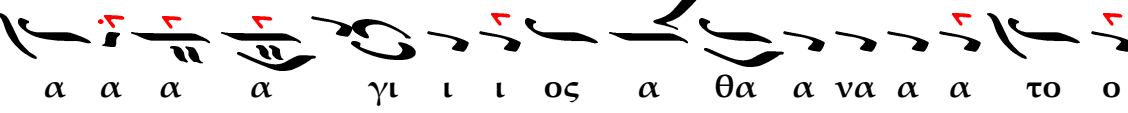
 υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

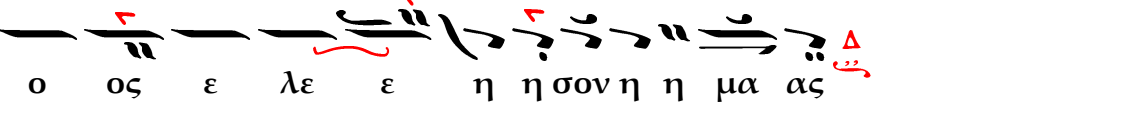
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος θ α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος Δ α α α α α α

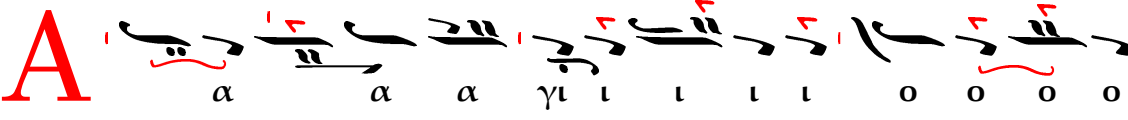
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

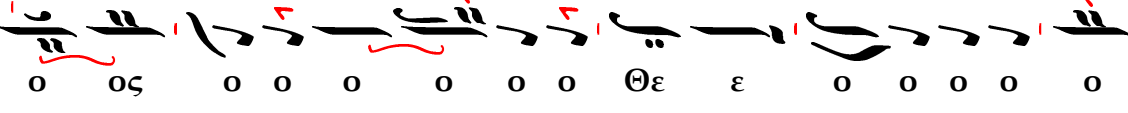
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

 Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

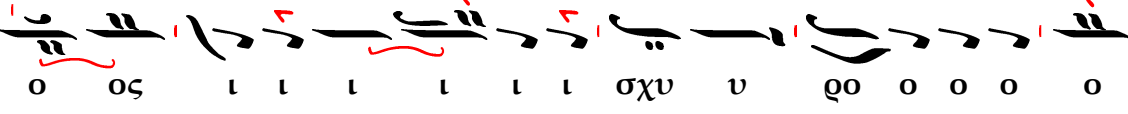
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

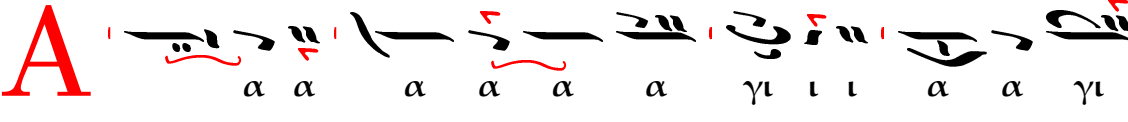
 Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

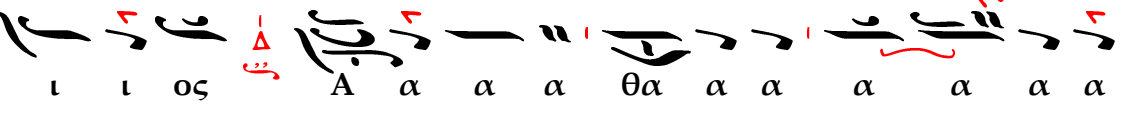
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

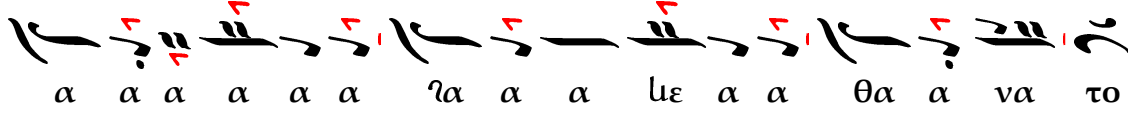
 ος

 Α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ
υ υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος
A α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
α α α α α α α α α α α Α θα
α α α α α να α α το ος
E ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΖ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Ἰ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
εν τω Ισ ρα ηλ

με ε γα το ο νο μα αυ τῃ

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Ἰ Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
και το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τῃ εν Σι ων

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Β' Κορ. Γ' 16-18, ζ' 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικῆσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντας τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶς ἐμαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

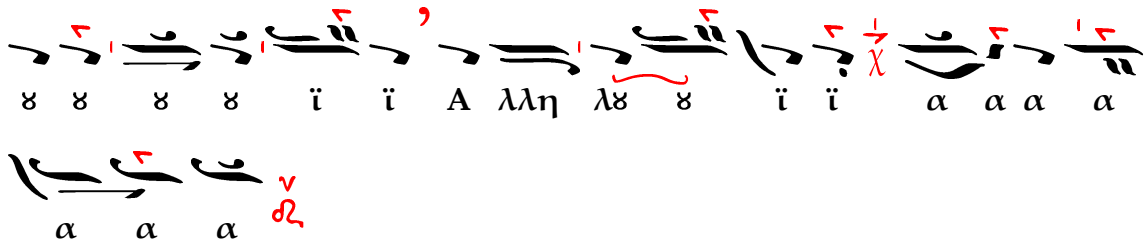
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τεν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

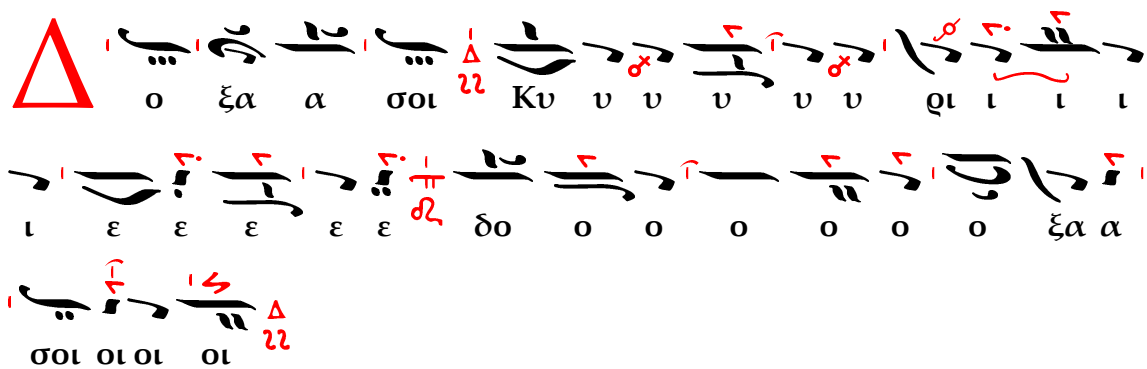
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Λουκᾶ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ζ' 31-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

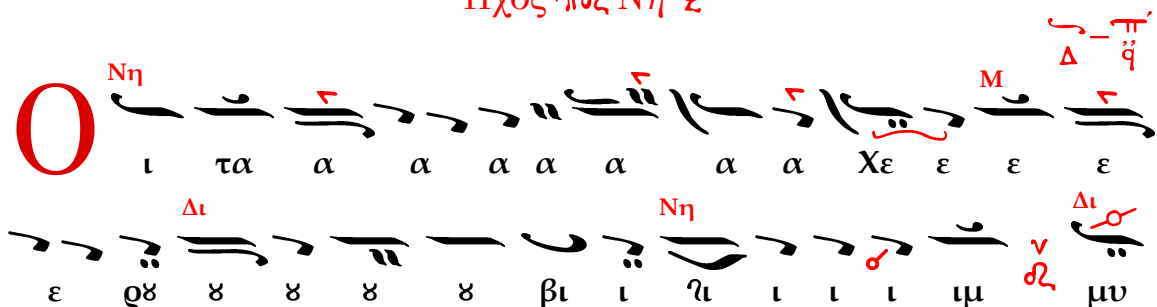
Ἦχος ἰβ' Δι. σ

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

Ἦχος πδ' Νη ς

υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι κω ως ^{Νη}ει κο
 νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον τε ε λε ε ε ε ες ^νκαι αι αι αι
 τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ^{Δι}ζω ο ^{Πα}ποι ω ω ω ω
 ω ω ^{Δι}τρι ^{Πα}α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
^{Β8}ι ι ^{Νη}το ον ^βτρι ^γσα α α α α α α α ^Μτο ο ον ^ετρι
 σα α α ^{Νη}γι ο ον ^γυ υ υ υ υ ^εμον ^επρο ο σα
 α α α α ^{Νη}δο ο ο ο ο ο ο ο ο ^επρο σα δον
 τε ε ^{Νη}λε ε ε ε ες ^νπα α ^Μσαν τη ην βι ω ω
^{Γα}τι ι κη η η η η ην ^εα πο θω ω ω ω ω
^{Πα}με α ^{Νη}πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι ηι ι ι ι ι με ρι ^νμνα α ^εγα α α αν
^{Νη}Ω ^{Πα}ς το ον Βα ^εσι ι ^ελε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι}χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ^{Πα}λε ε ε βα ^εσι λε ε α α α α

^{Δι}
 α α ^{Δι}των ο ο ολων υ πο δε ξο ο ο ο ο με
^{Νη}
 ε ε ε ε νοι ^{Νη}
Τ ^{Νη}αις α αγ γε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι
^{Δι} ^{Πα} ^{Δι}
 ι ι ι ι α γ γε λι και αι αι αι αι αι αις ^{Δι} α
^{Πα} ^{Δι}
 ο ο ρα α α α α α τω ω ως ^{Δι} δο ρυ
^{Πα} ^{Νη}
 φο ρυ ρ ρ ρ ρ ρ με ε ε ε ε νον τα
^{Νη} ^{Νη}
 α α α α ξε ε τα α ξε σιν ^{Νη} Α λλη η λυ ρ ρ
^{Δι}
 ρ ρ ρ ρ ι ι ι α α α α α α α α
^{Νη} ^{Νη}
 α α α α α α α ^{Νη}

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος πλὴν Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_{7x}

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δ2}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^ν_{δ2}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^β_{7x}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δ_{δ2}

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ_{δ2}

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^β_{7x}

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^ν_{δ2}

Σ ο ι Κυ υ ρ ι ε ^ν_{δ2}

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν_{δ2}

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{πδ2} Νη

Α γ α π η η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υς μϑ ^{ν'}₂₂ Κυ ρ ι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης μϑ ^ν_{δ2}

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ^{ν'}₂₂
 Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
 ϛ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ
 ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ^{ν'}₂₂
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα^{ν'}₂₂
 Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂
ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{ν'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

^{ν'} ₂₂
σοις

Α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

Α α α α μη η η η η η η ην ^{ν'} ₂₂

Σ ε υ υ μ ν ς ς μ εν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς
με ε ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι
ε²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς
ς²² ο Θε ε ο ο ο ς η η η μων²²

Α ξι ι ο ν ε ε ς ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς²² μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η
η η ν Θε ε ο ο το ο ο ο κ ο ν²² την α ει μα α
κα ρι ι ς ο ν και πα να α μ ω ω μη η
τον²² και μη η τε ε ε ρ α α α α τ ς ς Θε
ς ς ς η η η η μων²² την τι μι ω ω
τε ε ε ρ α αν των Χε ρ ς ς βι ι μ και εν δο
ο ξο τε ε ε ε ρ α α αν α συ υ γ κ ρι ι ι ι
τω ω ω ω ς τω ω ω ν Σε ε ε ε ρ α α α α
φ μ²² την α δι α α φ θ ο ο ο ο ο ο ο
ρως Θε ο ο ν Λο ο ο ο γ ο ο ο ο ν τε ε

 ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^ν ρλ την ο ο ον τω ω ω ως

 Θε ο ο το ο ο κον ^ν ρλ σε ε ε με ε ε

 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ν ρλ

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος ^ν ρλ Νη ρ

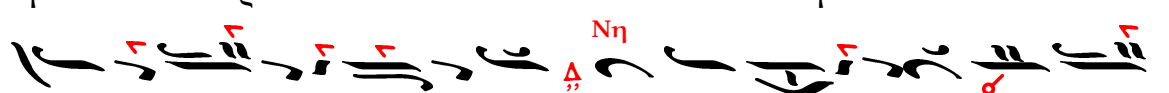
A ^{Νη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δ ρλ μα κα

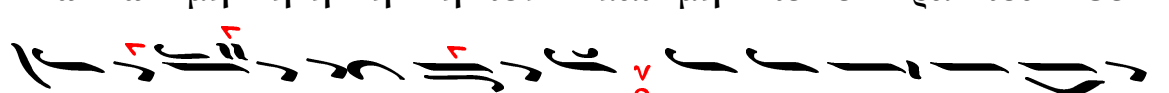
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον ^Δ ρλ την α ει

 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω

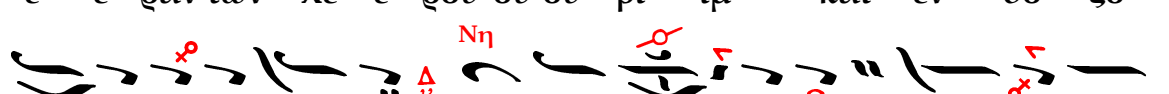
 ω ω μη η η η η τον ^{Νη} ^Δ ρλ και μη τε ε ρα του Θε

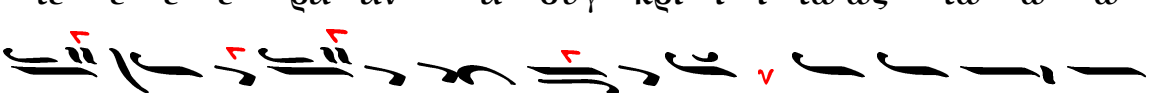
 ε ε ου ου η η η μων ^ν ρλ την τι μι ω τε ε

 ε ε ραντων ^Δ ρλ Χε ε ρου ου ου βι μι ^ν ρλ και εν δο ξο

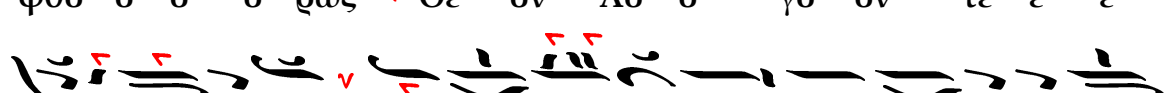
 τε ε ε ε ρα αν ^{Νη} ^Δ ρλ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω

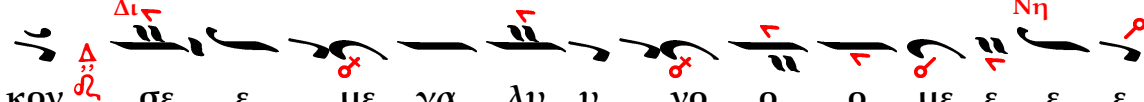
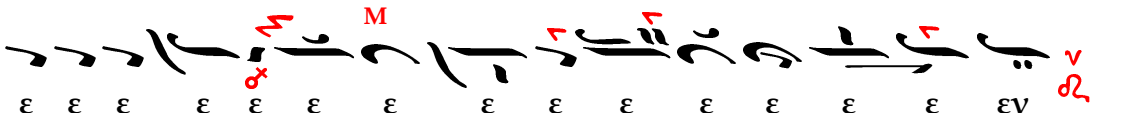
 ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^ν ρλ την α δι α

 φθο ο ο ο ρως ^Δ ρλ Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε

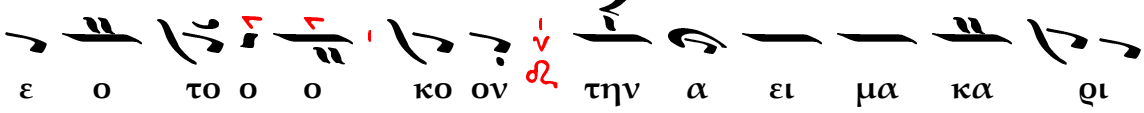

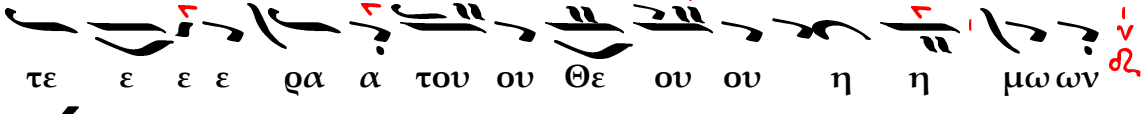

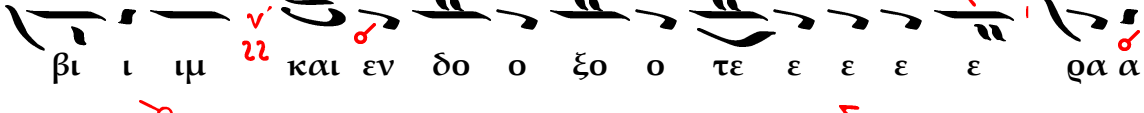
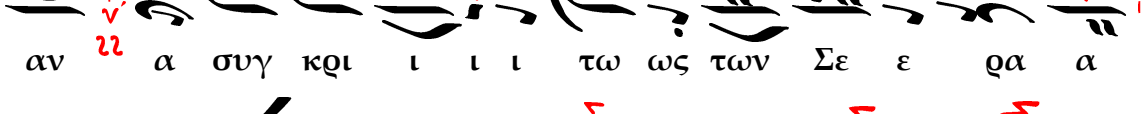
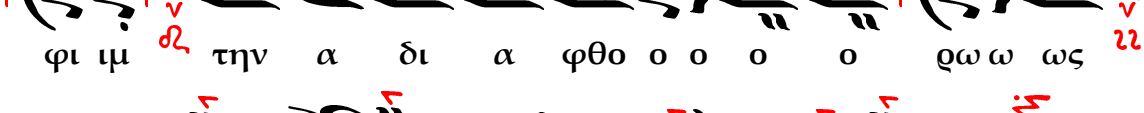
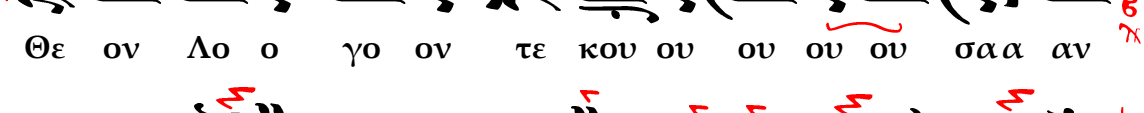

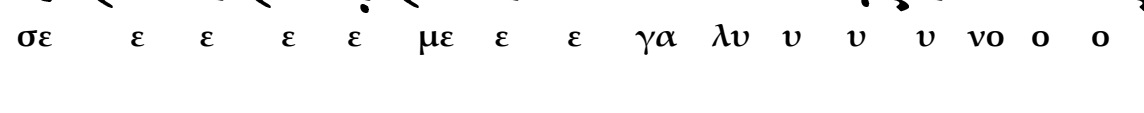

 κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^ν ρλ την ο ον τως Θε ο το ο ο ο

 ΚΟΝ ^{Δι} σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄναστασίῳ τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Α ^{Νη} ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

 θω ω ως μα κα ρι ι ι ζειειν σε ε την Θε

 ε ο το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι

 στο ον και πα να μω ω μηη το ο ον και μη

 τε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μων

 την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου

 βι ι ιμ και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α

 αν ασυγκρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α

 φι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ρωω ως

 Θε ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου σαα αν

 την ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον

 σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο

ο με ε ε ε εν ^νδ

Ἄξιον ἐστὶ, ἀπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^λδ Νη ρ

A ^{Νη} ξι ον ε στι ιν ^{Δι} ω ως α λη η η θως ^δμα
^{Νη} κα ρι ζει ει ν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
κον ^νδ την α ει μα κα α ρι ι στον και αι πα να
^{Δι} μω μη η τον και μη τε ε ε ρα τ ε ς Θε ε
ε ς ς η η η μων ^νδ την τι μι ω τε ε
ραν τωων Χε ρ ε ς ς βιμ ^{Δι} και εν δο ξο ο τε ε ε
ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ω ων Σε
ε ρα α α φιμ ^νδ την α δι α φθο ο ο ο ο ο
ρος ^εχ Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κ ε
ς ς ς ς σαν ^{Δι} την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο
κον ^{Δι} σε ε ε ε με ε γα α α λυ υ νο ο
ο ^λχ με ε ε εν ^{Νη} ^νδ

(Ἐτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κε' Αὐγ. βιθ', ἐγράφη ἐνταῦθα κζ' Αὐγ. Ἰ. Α.)

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

q_Γ'
u_ζζ

A ^{Δι} ι αι αι αι αι αι αι ^{Νη} αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι ^{Δι} αι αι χαι αι ^π αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι ^ν αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ^{Κε} ρει ει ει ει ει ^Μ ει ει ει ει ^{Νη} ει

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε ^ν ε ε ε ε ^ζ

τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ^Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^ζ

το ο ον κυ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ ^β

^χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^χ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ ^ϑ το ον κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ^{Πα} υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον κυ

ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ον ^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ρα α α ε εκ των ω ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ^Χ

ρα α α ^{Νη} λιε ε ε ε ε ε λιε ρα α α α λιε ρα α

ρα α α λιε ^{Δι} τε ε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ρα

λιε λιε ^{Νη} ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ρα λιε

λιε λιε ρα λιε λιε ρα λιε λιε ρα α α λιε

ιε ρα ρα ιε ε Α α α α λλη η η η η

λξ ι αλ λη λξ ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νξ ξ ξ εν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σξ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σξ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σξ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σξ

Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

τᾰ αι ω ω νο ο ος